

(Мат. гл. 6. ст. 33.) И тѣй да бѣдеме задоволи,
ако имаме съ що да заситиме наши-атъ гладъ и съ
що да сѣ облечемъ.

И ты щешъ тогава да оживѣешъ, но не зато,
да трупашъ богатство, кое-то щешъ да оставишъ,
токо като тропне твой-атъ смъртнй часъ; но зато,
да спроти твое-то могущество и спроти твои-те силы
помогнешъ да сѣ распространи мѣдрость-та и блажен-
ство-то помежду сички-те чловѣцы, кои-то е Божіе-
то промышленіе въ тесенъ союзъ съ тебе поставило.
Въ щастіе-то и въ добро-то живеніе на други те ще
да намеришъ твое-то собствено щастіе, и тогава не-
щешъ да знаешъ за никакво друго щастіе, нити
щешъ пакъ да го трѣсишъ.

Кога бы завистливы-те члвѣвѣцы, кои-то сѣ
сѣ отдали на завистливы-те чвкства, случайно иска-
ли да развалатъ зданіе-то на твое-то благостаніе,
ты щешъ само съ насмѣхнато лице да ги сжалукавшъ
що сѣ тѣй испустили изъ рѣце-те си добръ прили-
къ, за да имъ небѣдешъ и после ползешъ. Ты не-
щешъ ни тогава да сѣ ожалостишъ, кога бы та то-
ва земно непостоянно щастіе лишило и отъ твое-то
достойнство, и отъ твое-то почитаніе, и отъ твою-
тъ власть. Що ти е найпосле останало, ще ли твое-
то тѣло, като умрешъ, да бѣде замотано въ просто
платно, или ще да бѣде покрито съ коприненъ (ски-
ленъ) покровъ, като ще и едно-то и друго-то въ гробъ-
атъ да изгнѣе. Духъ-атъ не гледа на това. Предъ не-
го и просто-то платно и коприната една цѣна иматъ.
Азъ незнамъ какъ послугъ ще да имашъ отъ това,
ако те чловѣцы-те тука на земнѣ-тъ на рѣкѣтъ, чи
си великоможенъ или просакъ! Праздно има нити